

Kıbrıs Gerçeği 2

– A.Müfit KUTLU · 01 Şubat 2012

KIBRIS GERÇEĞİ

(2)

1959 Yılında üç devletin vesayetinde kurulan Kıbrıs Cumhuriyeti Rumları tatmin etmemişti. Adada yaşayan 200 bini aşkın Türk'ü ya öldürüp yok edebilseler ya da gemilere bindirip sürececek olsalar belki o zaman rahat bir soluk alacaklardı.

İngiltere iki askeri üssünün telörgülerini sağlamlaştırıp adadan çekilmişti ama ardında kan ve gözyaşı bırakmıştı. Rum çeteler Türk köylerine saldırıyor her türlü imha ,baskı ve yıldırma yollarına başvuruluyordu.

Türkiye garantör devlet olarak hava taarruzları yapıyor, diplomatik girişimlerde bulunuyor ama netice alınamıyordu. ABD Başkanı Johnson bile İsmet İnönü'ne yazdığı gurur kırıcı mektupta " Bizim verdiğimiz silahları Kıbrıs'ta kullanamazsın" uyarısı yapıyordu. Hakikaten ordumuzun elindeki,belindeki ayağındaki her şey Amerikan'dı.Pilotlarımızın,kurmaylarımızın eğitiminden , kitaplıklardaki talimnamelere kadar herşey ABD idi.

IV.Murad'ın dediği gibi " Yardım almaya alışan buyruk almaya da alışır" bir durumdaydık. Adadaki katliamlar ve bu "hay huy" içinde 1967 yılına gelindiğinde artık bıçak kemiğe dayandığında Başbakan Süleyman Demirel baskılara dayanamayıp adaya asker gönderilmesine karar veriyordu.Çıkarma gemilerimiz yoktu .Asker nakliye gemilerine bindirilip donanma desteğinde Akdeniz'e açıldı . Askerler cesur ve azimli idi ama daha yarı yolda gemilerimize " geri dönün" emri verildiğinde subaylarımız birbirlerine sarılıp gözyaşlarını tutamadılar . ABD 7. Akdeniz Filosu Türk donanmasının yolunu kesmişti .

Kıbrıs Rum lideri Makarios bu tarihten sonra daha değişik bir siyaset uygulamaya başladı . Kıbrıs'lı varlıklı Türk'lerin malları baskı, tehditle , değerinden fazla para verilerek satın alınıyor , bir gecede İngiliz pasaportu çıkarılıp ellerine verilerek İngiltere'ye uğurlanıyordu.Toprağa bağlı fakir Türkler Rumlar için o kadar problem değildi .

Günümüzde İngiltere vatandaşı olarak çoğunlukla Londra'da yaşayan asimile olmuş 150 bini aşkın Kıbrıs Türk'ü vardır.İngiltere'deki TC göçmeni Türk sayısı 100 bin , Kürt sayısı da 50 bindir.

1974 Yılına gelinceye kadar geçen dönem içinde Rumların Başkanı Papaz Makarios bu "sık-gevşet" politikasını ustalıkla uyguladı. Fakat Yunanistan'daki askeri cunta adanın kendi başına buyruk siyasi durumundan memnun değildi . Nitekim cunta bağlantılı Nikos Sampson bir darbe düzenleyerek yönetimi ele geçirdi. Papaz adadan kaçıp İngiltere'ye sığındı.

Adadaki bu darbe ve yönetim değişikliği Türkiye için kaçırılmaz bir fırsat oluşturdu . Londra Antlaşmasından doğan garantörlük haklarını kullanmak üzere İngiltere ve ABD ile yoğun görüşmeler başladı.

Türk Silahlı Kuvvetleri bu defa daha donanımlı ve eğitimli idi. Hava Kuvvetleri desteğinde Girne

sahillerine çıkarma gemileriyle asker çıkarıldı. Adanın orta bölgesindeki Lefkoşa kuzeyindeki Gönyeli bölgesine paraşütçüler inmeye başladı . Girne – Lefkoşa yolunu kontrol eden St.Hilarion kalesi Kıbrıs Mücahit birliklerinin elindeydi . 20-22 Temmuz tarihleri arasında yapılan bu harekatta Girne'de kıyı başı tutuldu. Boğaz'ın kontrolü ve Lefkoşa kuzeyinde üslenildi . ABD ve İngiltere'nin baskısıyla Birleşmiş Milletlerden acele "ateş kes" kararı çıktı.

Türk birliklerinin askeri hareketi durdurulmuştu ama durum çok kritikti . Düşmanın yapacağı bir karşı taarruz birliklerimizin imhasına yol açabilirdi. 13 Ağustos'a kadar süren görüşmeler bir sonuç vermedi. Komutanlarımız kuvvetlerimizin konumundan çok rahatsız idi. Hükümete durum anlatıldı ve alınan gizli kararda hareketin tamamlanabilmesi için Cenevre'de görüşmelere katılan Başbakan Ecevit'e gizli parola bildirildi . Dışişleri Bakanı Turan Güneş'in kızının ismi Ayşe idi. Telefon görüşmeleri dinleniyordu. Bu parola Türkiye'den giden bir görevli tarafından Ecevit'e ulaştırıldı. 13 Ağustos 1974 tarihinde Cenevre'deki Dışişleri Bakanı Turan Güneş , Ankara'da Başbakan Yardımcısı Necmettin Erbakan ile yaptığı telefonda " Ayşe tatile çıkabilir " cümlesini sarfedince ikinci Kıbrıs Harekati başladı. Lefkoşa'daki Yunan Alayı Türk Alayına saldırdı. Magosa ele geçirildi . Hatta öyle ki Türk tankları Larnaka'ya bile girdiler . İngiliz üs arazisine giren Türk tanklarımız geri döndü. 16 Ağustos'a kadar devam eden bu hareketin yankıları yine çok oldu ama istenen olmuş ve hareket bölgesi içinde bütünlük sağlanmış ve adanın üçte biri Türk askerinin kontrolüne girmişti .

Başbakan Yardımcısı Erbakan adanın tamamının işgal edilmesi ve ondan sonra görüşme masasına oturulması konusunda ısrarcı olmasına rağmen koalisyon hükümeti BM kararına uyararak hareketi durdurdu.

Adanın kuzeyi Türklerin eline geçerken sınırlar da otomatikman çizilmiş oldu. Kuzey'deki Rumlar güneye göç ettiler. Anadolu'dan Türk göçmenler getirilerek özellikle sınır bölgelerindeki terk edilmiş Rum köylerine yerleştirildiler .

Batı dünyası Rumların ardındaydı. Bu hareket sonucu Yunanistan'daki Albaylar Cuntası devrildi . Bu defa darbeci Nikos Sampson kaçtı ve Makarios tekrar adaya döndü. Ama Kıbrıs artık filen bölünmüştü. Papaz mahzundu ama yine uluslar arası arenada istediği gibi oynayabiliyordu.

1977 Yılı 3 Ağustos'unda ben Kıbrıs'ta iken Makarios öldü. Adanın güneyindeki tüm kiliselerin çanları durmaksızın çalıyordu .

Kuzeydeki devletin adı "Kıbrıs Türk Federe Devleti" idi ama ortada bizim için bir Cumhuriyet yoktu. Olmayan Cumhuriyetin "federe devleti" nasıl oluyordu ? 1983 Yılında Rum lider Kipriyanu ve Denktaş arasında başlatılan görüşmeler yıllar yılı hikayesine döndü. 1984 Yılında Birleşmiş Milletler Türkiye'yi Kıbrıs'ta işgalci olarak tanımlayan kararı yayınladı. Dünyadaki hiçbir devlet yeni adıyla Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni resmen tanımadı.

Türkiye'nin güvenliği için çok değerli olan bu adadaki askerlerimiz düşmanlar tarafından "işgalci" olarak görülürken mal,ırz,namus ve canlarını koruduğumuz Kıbrıs'lı genç nesil nazarında da 'suratlarını buruşturarak' " Türkiya'lı" olarak adlandırıldı .